

ת"פ (תל אביב) 60753-08-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (תל-אביב-יפו) 60753-08-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלו תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 60753-08-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד רועי כהן

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[02.07.2024]

כבוד השופט איתן קורנהאוזר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בת"פ 60753-08-22 (להלן: "התיק העיקרי"), בגין העבירות הבאות:

איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1997 (להלן: "חוק העונשין"); תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין; שימוש בכוח או באיומים למניעת מעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט - 1969.

לאחר הרשעתו, צירף הנאשם שני תיקים נוספים:

כתב אישום מתוקן בת"פ 7963-07-23 (להלן: "תיק הצירוף הראשון"), וכתב אישום מתוקן בת"פ 25528-02-23 (להלן: "תיק הצירוף השני"). בשני תיקי הצירוף, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בגין עבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

2. במסגרת התיק העיקרי נכללו תחילה הנאשם ואחיו, אולם האח נפטר וכתב האישום כנגדו בוטל. בהתאם לעובדות בהן הורשע הנאשם בתיק העיקרי, ביום 17.06.20 ביצעו שוטרים צו חיפוש בביתם של הנאשמים ונמצאו במקום סמים. במהלך החיפוש החל הנאשם להתלהם והשוטרים ניסו להרגיעו. בשלב זה, איים הנאשם על שוטר בכך שנצמד אליו ואמר: "אל תגיד לי להירגע יא בן שרמוטה אני יכניס לך פצצה לפנים", תוך שהוא מושיט יד מאוגרפת לעברו. שוטר אחר אשר הבחין בכך, אחז בו ועצר בעדו. הנאשם המשיך והשתולל תוך שהניף את ידיו ואת ראשו עד כי ראשו פגע בראשו של שוטר, ואז איים עליו באמרו: "יא בן זונה אתה תיתן לי אגרוף לפנים אני אזיין אותך חכה תראה".

בנסיבות אלה, הודיע השוטר לנאשם על מעצרו, וזה בתגובה הסתובב אליו ותפס בעורפו של השוטר אשר הצליח לרתק את הנאשם. גם בשלב זה המשיך הנאשם להשתולל, הניף את אגרופיו באוויר ואף הכה בפניו של השוטר באמצעות 2 מכות אגרופי והעיף את משקפיו. הנאשם לא חדל ממעשיו, אחז בכיסא עץ והניפו לעבר השוטר תוך שאמר לו: "בוא יא בן שרמוטה" והשליך את הכיסא לעברו. השוטר, אשר ניסה להימלט, מעד, נפל, ונאלץ להדוף את הכיסא באמצעות ידיו. הנאשם ניצל הזדמנות זו והחל לברוח מהמקום, אך השוטר הצליח לעצרו, תוך שהנאשם המשיך ואיים: "אל תדאג אני ואתה עוד ניפגש יא בן שרמוטה שלא תהיה בעבודה שתהיה בלי המדים".

3. לאחר הרשעת הנאשם במסגרת התיק העיקרי בלבד, נשמעו טיעונים לעונש במסגרתם עתרה המאשימה להטלת מאסר שירוצה בעבודות שרות ואילו הסנגור טען כי יש לחרוג לקולא ממתחם הענישה ולהטיל מאסר מותנה בלבד. בשל גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה, התבקש שרות המבחן לערוך תסקיר, ובהתחשב בעתירת המאשימה לעונש התבקש הממונה על עבודות השרות לערוך חוות דעת בעניינו של הנאשם. בהמשך, בטרם התקבלו מסמכים אלה, ביקש הנאשם לצרף את שני תיקי הצירוף.

4. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בתיק הצירוף הראשון, ביום 25.06.23 החזיק הנאשם במקומות שונים בדירתו בסם מסוכן מסוג קנאביס שלא לצריכתו העצמית במשקל כולל נטו של 1,018.25 גרם מחולק ל- 174 שקיות, וזאת ללא היתר כדין או רישיון מאת המנהל.

5. לפי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק הצירוף השני, ביום 1.2.23 החזיק הנאשם בחדרו בסם מסוכן מסוג קנאביס שלא לצריכתו העצמית במשקל כולל של כ- 1,648 גרם מחולק ל- 162 שקיות, וזאת ללא היתר כדין או רישיון מאת המנהל.

תסקיר שירות מבחן

6. שירות המבחן סקר את תולדות חייו של הנאשם, צעיר בן 23 אשר לא השלים 12 שנות לימוד ושולב בגיל צעיר במסגרות חוץ-ביתיות, על רקע בעיות התנהגות. בהמשך, לא גויס לצבא בעקבות מעורבותו בפלילים החל מגיל 14, לצד שימוש בסמים. הנאשם סובל מפריצות דיסק הגורמות לו לכאבים כרוניים והוא מטופל באמצעות קנאביס רפואי. הנאשם הופנה לשרות המבחן בשנת 2023 בשל מעורבותו בעבירות סמים, אולם לא התייצב למפגשים שנקבעו איתו. באופן דומה, עולה כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שרות המבחן אף בהיותו קטין, וגורמי המקצוע התרשמו מנזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות. נסיונות שילובו בהליכים טיפוליים לא צלחו. במסגרת התיק העיקרי, התקשה הנאשם בקבלת אחריות והכרה בבעייתיות מעשיו, תוך שראה את עצמו כמותקף באירוע כשפעל מתוך הגנה על אחיו מפני השוטרים. בדיקת שתן שערך הנאשם נמצאה עם שרידי סם מסוג קנאביס. שירות המבחן התרשם מנאשם שחווה ילדות מורכבת, חסרת גבולות, מלווה בקשיי התנהגות והסתגלות למסגרות ולסמכות. נתונים אלה השפיעו על עיצוב אישיותו והובילו לחוסר יציבות בחייו, שימוש בסמים, חבירה לסביבה עבריינית והסתבכות בפלילים. שירות המבחן העריך כי לנאשם קושי בוויסות עצמי וכי הוא מאופיין בדפוסי התנהגות תוקפניים. הנאשם הביע חוסר רצון לשילוב במסגרת טיפולית וטען כי איננו נזקק לטיפול ולשינוי בחייו. לפיכך, העריך שרות המבחן כי קיים סיכון בינוני למעורבות בעבירות אלימות וכי החומרה הצפויה להתנהגות אלימה היא בינונית. שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, אולם המליץ להטיל עליו עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי.

יצוין כי על אף החלטה לפיה על שרות המבחן להתייחס בתסקירו אף לתיקי הצרוף, הדבר לא נעשה. תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, התייחסה תחילה לתיק העיקרי, זאת בטרם בוצע צרוף התיקים. בטיעוניה, עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם ועל מידת הפגיעה הקשה בהם בנסיבות המקרה. אשר למתחם הענישה במסגרת התיק העיקרי, טענה ב"כ המאשימה כי יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל. לגבי גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, טענה כי יש למקמו בשליש העליון של, כך שיושת עליו עונש של 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. בהמשך, לאחר שצורפו שני התיקים, עמדה ב"כ המאשימה בטיעוניה על כמויות הסמים שנתפסו בכל מקרה, אופן חלוקתם ומקום תפיסתם. מנסיבות אלה ביקשה ללמוד על כוונת הנאשם לסחור בסם המוכן וזמין להפצה. לעניין מתחמי הענישה בתיקי הצרוף, טענה ב"כ המאשימה כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל מקרה אשר נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לביסוס טיעוניה (טמ/2). אשר למיקומו של הנאשם במתחם הענישה, הפנתה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות, מסר בדיקת שתן לא נקייה מסם ולכך שהנאשם לא שולב בהליך טיפולי. לצד זאת, ציינה לזכותו של הנאשם את הודאתו בתיקים, החיסכון בזמן שיפוטי, גילו הצעיר וכי לחובתו הרשעה אחת (טמ/1). לפיכך, ביקשה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בכל אחד מתיקי הצרוף באמצע המתחם ולהשית עליו 6 חודשי מאסר לכל תיק בנפרד כך שבסך הכל יוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים בדמות קנס ומאסר על תנאי משמעותי אשר יחול על כל עבירה לפי פקודת הסמים.

8. ב"כ הנאשם, טען תחילה לעונש במסגרת התיק העיקרי ובטיעונו הרחיב לגבי נסיבותיו האישיות והרפואיות של הנאשם, בשים לב לגילו הצעיר ולסיבות אשר הובילו אותו לביצוע העבירות. בטיעונו ציין הסניגור כי הנאשם הוא אחיו של הנאשם האחר בתיק זה, אשר נפטר בעקבות בעיות בריאותיות קשות, כפי שעולה ממסמכים רפואיים שהציג (טנ/1). לטענת הסניגור, התנגדותו והתנהלותו של הנאשם באירוע נבעה מכך שראה את אחיו החולה נאזק ונעצר. בהמשך, עמד הסניגור על נסיבותיו האישיות של הנאשם ופירט אודות בעיות נפשיות ורפואיות מהן סובל, הטיפולים שעבר ורשימת התרופות שהנאשם נוטל על מנת לטפל במצבו, ולשם כך הציג מסמכים (טנ/2; טנ/3; טנ/4). עוד עמד הסניגור בטיעונו על כך שהנאשם חווה טראומה קשה כאשר מצא את אחיו ללא רוח חיים. בשלב זה של הטיעון, בטרם צופרו תיקים נוספים, טען הסניגור כי הנאשם לא יוכל לבצע עבודות שירות, וכי יש לסטות ממתחם העונש ההולם ולהשית על הנאשם מאסר על תנאי.

בהמשך, לאחר צירוף שני התיקים וקבלת חוות דעת ממונה ותסקיר, טען ב"כ הנאשם לעונש לגבי תיקי הצירוף. בטיעוניו, הדגיש שוב את מצבו הקשה של הנאשם מבחינה נפשית ופיזית, אשר משתמש בקנאביס רפואי ברישיון בשל כאבים מהם הוא סובל. באשר לעבירות החזקת הסמים, הציג רישיון להחזקה ושימוש בקנאביס (טנ/5) וטען כי הכמות שסופקה לנאשם לא הספיקה לו. ב"כ הנאשם הבהיר כי הנאשם עומד על הודאתו בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית אלא שטיעוניו לעונש מספקים את הקשר הדברים. בהמשך, טען כי תסקיר שרות המבחן אינו שלילי אלא משקף את מצבו של הנאשם וציין כי שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות לגבי שלושת התיקים. בנוסף, פירט ב"כ הנאשם כי הנאשם נמצא בתנאים מגבילים מזה תקופה ארוכה, אותם לא הפר וניצל את הזמן על מנת לשקם את עצמו רפואית ונפשית. לפיכך, טען ב"כ הנאשם כי יש להישאר בגבולות מתחם הענישה ברף הנמוך ולהסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה לשם ביסוס טיעוניו (טנ/6).

9. הנאשם בדברו, ציין כי עבר תקופה לא קלה והביע רצון להביא לשינוי ולשיקום חייו. לטענתו, אובדן אחיו הביא להתדרדרות במצבו אשר באה לידי ביטוי בצריכת קנאביס בכמויות מופרזות. עם זאת, ציין כי הפחית בכמויות הסם בהן הוא משתמש וכיום הוא צורך פחות קנאביס. עוד שיתף הנאשם כי לא עבד במשך תקופה כתוצאה משבר ברגלו וציין כי איבד חברים במסיבת הנובה. לדבריו, מכלול נסיבות אלה השפיע עליו וכעת הוא מעוניין לשנות את חייו ולחזור לדרך הישר. לפיכך, ביקש הנאשם כי יוטל עליו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ולא מאסר בפועל, על מנת לקבל הזדמנות לשקם את חייו.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

10. בחינת מתחם ענישה מחייבת תחילה קביעה האם מדובר ב"אירוע" אחד, או שמא מדובר במספר אירועים המחייבים קביעת מספר מתחמי ענישה. סוגיה זו יש לבחון בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). במקרה הנדון מדובר בשלושה כתבי אישום נפרדים. בעוד המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהמקרים, ב"כ הנאשם לא התייחס לסוגיה זו.

במסגרת התיק העיקרי, הורשע הנאשם בגין עבירות תקיפת שוטר, איומים ושימוש בכוח למניעת מעצר. איני מוצא קשר בין תיק זה לבין שני תיקי הצירוף, זאת בהתחשב באופי העבירות, מועדי ביצוען הרחוקים תקופה ארוכה זו מזו, חוסר קשר לתכנית עבריינית כלשהי, ועוד. לעומת זאת, בשני תיקי הצירוף מדובר בעבירות זהות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית; החזקת סם מאותו סוג; החזקת הסם באופן חלוקה דומה, לשקיות רבות; משקל כולל דומה של הסם; אותה כתובת של ביצוע העבירות, היא ביתו של הנאשם; סמיכות זמנים של חודשים ספורים בין עבירה לעבירה. מכלול נסיבות אלה מציב את שני תיקי הצירוף כחלק מאותה תכנית עבריינית, לגביהן מתקיים קשר הדוק באופן בו יש לראותן כמסכת עבריינית אחת. רף הענישה המרבי, בעת קביעת מתחם הענישה ביחס לאירוע אחד, מורכב מצירוף העונשים המרביים שניתן להטיל בגין כל אחד מהמעשים (ע"פ 3614/14 גיא פן נ' מדינת ישראל, פסקאות 140-141 (29.6.2015)).

מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי

11. אדם המאיים על אדם אחר, פוגע בזכות הבסיסית לביטחון אישי ולשלווה הנפש. בנוסף, איומים הנאמרים כלפי שוטר בעת מילוי תפקידו, פוגעים אף ביכולתו למלא את תפקידו בשמירת החוק והסדר הציבורי. באופן דומה, אלימות כלפי שוטר במסגרת מילוי תפקידו פוגעת ביכולת המשטרה לקיים את האינטרס הרחב בשמירה על שלום הציבור, הסדר הציבורי ואכיפת החוק. שוטרי משטרת ישראל נחשפים לא פעם לסיכונים רבים במסגרת תפקידם, וקיימת חשיבות רבה לשמירה על ביטחונם והחופש שניתן להם לבצע את מלאכתם. לא בכדי ראה המחוקק לנכון להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות אלה, בקבעו עונש מינימום בגין עבירת תקיפת שוטר. באופן דומה יש להתייחס לפגיעה בערכים המוגנים בעבירה של שימוש בכוח למניעת מעצר, הפוגעת ביכולת השוטר לקיים את תפקידו בשמירה על הציבור ושלטונו.

לא פעם עמד בית המשפט העליון על החשיבות שבהגנה על שוטרים בעת מילוי תפקידם: "אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות"... אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד...מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה."

(ע"פ 5214/13 מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (30.12.2013)).

12. יש להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, להן משקל משמעותי בעת קביעת מתחם הענישה. בחינת נסיבות המקרה הנדון מעלה, כי הנאשם נקט באלימות מתמשכת כנגד 2 שוטרים אשר נכחו באירוע. הנאשם לא היסס תחילה לאיים על שוטר כי יפעל באלימות פיזית כלפיו, תוך שהוא מרים לכיוונו יד מאוגרפת, ואף פגע פיזית בראשו של שוטר נוסף אשר ניסה לעצור בעדו. הנאשם המשיך ואיים על השוטר, אשר הודיע לו על מעצרו. בשלב זה, נקט הנאשם בכוח כלפי השוטר כאשר השתולל, הניף את אגרופיו באוויר, ואף הכה בפניו של השוטר באמצעות 2 אגרופים. בהמשך, הנאשם לא היסס להשליך כיסא עץ לעברו של השוטר, אשר נאלץ להדוף אותו באמצעות ידיו ואף ניסה להימלט מהמקום. לאורך כל האירוע המתמשך, הנאשם המשיך במסכת איומים על השוטרים. התנהלות זו של הנאשם פגעה באופן ממשי בערכים המוגנים. לצד זאת, יש לתת משקל לכך שמדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן, בו היה מעורב אף אחיו החולה של הנאשם, וכי לשוטרים לא נגרמה כל חבלה.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי רמת הענישה בגין עבירות דומות, משתנה בהתאם לנסיבותיו של המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם: החל ממאסר על תנאי וצו של"צ (רע"פ 4592/14 רוטמן נ' מדינת ישראל (25.08.14); ע"פ (י-ם) 37560-06-23 מדינת ישראל נ' דקלה גדעוני (01.05.24)); דרך מאסר בעבודות שירות (רע"פ 31/15 אפרסמון נ' מדינת ישראל (20.01.15)); ועד למאסר בפועל (רע"פ 4648/21 בנימין פרידמן נ' מדינת ישראל (6.7.21)).

יש להדגיש כי מדיניות הענישה מהווה אך את אחד המרכיבים בהם מסתייע בית המשפט לקביעת מתחם הענישה, כאשר יש לתת משקל משמעותי לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה המשפיעות על מידת הפגיעה בערכים המוגנים, במיוחד כשמדובר בסוג עבירה לה מנעד רחב ביותר של נסיבות (ע"פ 6390/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (10.2.2021)).

14. לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות המפורטות, את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין ארבעה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד למאסר בפועל למשך 12 חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם בתיקים המצורפים

15. עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית פוגעת בבריאות הציבור ובשלומו. בנוסף על הנזקים הישירים שנגרמים למשתמשי הסם, לעבירה זו השלכות בעלות היקף נרחב הבאות לידי ביטוי בפגיעה במעגל הקרוב אל משתמש הסם ועד לפגיעה בחברה הרחבה, שכן הצורך בהשגת הסם עלול לגרור לביצוע עבירות אחרות. כמו כן, אדם המחזיק בסם שלא לצריכה עצמית מהווה לא פעם חלק משמעותי משרשרת הפצת הסם ופוגע במלחמה בנגע זה שהפך לרעה חולה. בהתחשב במנעד הרחב ביותר של נסיבות ביצוע עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית, יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המקרה. בנסיבות המקרה הנדון, החזיק הנאשם בשני מועדים שונים בכמויות יחסית דומות של סם מסוג קנאביס. הנאשם החזיק את הסמים בביתו, במקומות שונים, מחולקים לשקיות במשקלים שונים. מדובר בהחזקת כמות לא מבוטלת של סם, המגיעה למשקל כולל של כ- 2.660 קילו, כשהוא מחולק למספר משמעותי ביותר של לא פחות מ- 336 שקיות חלוקה. נתונים אלה מעידים על פוטנציאל נזק משמעותי.

16. בחינת מדיניות הענישה מעלה כי רמת הענישה בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית בגין כמויות דומות של סמים, מסוג דומה, נעה החל ממאסר בדרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל (ראו את הפסיקה שפורטה על ידי במסגרת ת"פ 43482-11-21). ב"כ הנאשם היפנה לפסיקה העוסקת כולה בעבירות גידול סם שלא לצריכה עצמית, בה הוטלו עונשי מאסר בעבודות שירות בגין עבירות גידול סמים במשקל העולה באופן משמעותי על זה בו הורשע הנאשם במקרה הנדון. לצד זאת, ובנוסף לפסיקה שלעיל, ניתן להצביע על קביעת מתחם ענישה המתחיל במאסר בעבודות שירות אף בגין החזקת סם מסוג קנאביס במשקל הנמוך באופן משמעותי מזה בו הורשע הנאשם (רע"פ 5243/23 חנה שמאייב נ' מדינת ישראל (17.7.23)), וכן הטלת מאסר בעבודות שירות בגין החזקת סם מסוג קנאביס במשקל של כ- 550 גרם (רע"פ 1267/23 נתנאל בלקר נ' מדינת ישראל (6.3.23)).

כאמור לעיל, מדיניות הענישה מהווה אך את אחד השיקולים בעת קביעת מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.10.2016)).

17. לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות המפורטות בתיקי הצרף, את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם באירוע זה נע בין מאסר למשך 5 חודשים שירוצה בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. העונש המתאים

18. הנאשם צעיר, יליד שנת 2000. שרות המבחן הצביע בתסקירו על קושי בקבלת אחריות מלאה על ידי הנאשם, על דפוסי התנהגות בעיתיים הדורשים טיפול, וכן על סירובו להשתלב בטיפול. לצד זאת, שרות המבחן פירט את הרקע המורכב של הנאשם אשר הוביל לקשיים אלה. החל מגיל צעיר, סבל הנאשם מבעיות התנהגות ושולב במסגרות חוץ ביתיות. בלא תמיכה מסביבתו הקרובה, חבר הנאשם לחברה שולית והיה מעורב בפלילים החל מגיל 14. בנוסף, פיתח דפוסי התמכרות כשהחל לצרוך סמים כבר בשלב מוקדם זה של חייו. שרות המבחן לא הצליח לרתום את הנאשם להליכים טיפוליים בהיותו קטין, וכך אף במסגרת ההליך הנדון. ב"כ הנאשם הגיש מסמכים שונים המבססים את הבנת מורכבות מצבו ומאששים את התרשמות שרות המבחן. מראיות אלה עולה כי הנאשם אובחן כבר בגיל הרך כסובל מהפרעות קשב וריכוז, ליקויי למידה, בעיות התנהגות וכן מקשיי שינה. הנאשם טופל נפשית לאורך שנים על ידי פסיכיאטר וקיבל במשך שנים תרופות לשם ייצוב מצבו הנפשי. בנוסף, מהמסמכים הרפואיים עולה כי החל מגיל 15 סובל הנאשם מכאבים בחלקו התחתון של גבו בשל היצרות הנובעת מבלט בדיסק בעמוד השדרה. תחילה טופל הנאשם בזריקות שלא סייעו להקלה על הכאב, בהמשך טופל בתרופות ולבסוף קיבל רישיון לשימוש בקנאביס רפואי. מסמכים נוספים שהוגשו מבססים את מצבו הרפואי הקשה של אחיו של הנאשם, שהיה הנאשם הנוסף בתיק העיקרי, אשר סבל מהתקפים פסיכוטיים וממחלת הסרטן, עד שנפטר.
- צירוף נתונים אלה מעמיק את ההבנה לגבי הקשיים הנתונים, עימם היה על הנאשם להתמודד החל מגיל צעיר ביותר ועד היום.
- בחינת דפוסי התנהגות הנאשם, קשייו בהפנמת חומרת מעשיו וכן הסיכון להישנות המעשים, מציבה את עניינו במרכז כל אחד ממתחמי הענישה. עם זאת, יש לתת משקל משמעותי לנסיבות האישיות הסבוכות והמורכבות של הנאשם, לגילו הצעיר, ולעובדה שמעולם לא ריצה מאסר. אני מוצא כי במכלול שיקולים אלה, אין מקום להטלת מאסר לריצוי בפועל, וכי הטלת ענישה משמעותית בדמות מאסר בעבודות שרות לתקופה המרבית תתאים לנסיבות המיוחדות של הנאשם ותהלוך את חומרת מעשיו.
19. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי כי יש להטיל על הנאשם עונש אחד בגין כל העבירות בהן הורשע, אשר יתחשב במכלול מעשיו.
- לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר למשך תשעה חודשים אשר ירוצה בעבודות שרות, בהתאם לחוות דעת הממונה. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות אי עמידה בתנאי ריצוי עבודות השרות.
- ב. מאסר למשך שישה חודשים, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת סמים מסוג פשע או עבירת תקיפת שוטר, במשך שלוש שנים.
- ג. מאסר למשך שלושה חודשים, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת איומים או עבירת שימוש בכח למניעת מעצר, במשך שלוש שנים.
- ד. קנס בסך 1,000 ₪. הקנס ישולם עד ליום 1.8.24.
- ככל שהופקד סכום כסף במסגרת הליך זה או הליך מעצר הקשור בו, יקוזז ממנו סכום הקנס והיתרה תושב לידי הנאשם בהיעדר מניעה בדין.
- ה. ניתן צו להשמדת הסמים.
- המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השרות.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, כ"ו סיוון תשפ"ד, 02 יולי 2024, במעמד הצדדים.